

לא מכניסים פוליטיקה לישיבה

חילולי שבת, מה קורה לנו? אם אנחנו חשים צביטה וכאב, עצוב בלב, זהו סימן מצוין לכך שהנשמה שלנו מרגישה טוב, אך מי שאין אצלו שום תזווה ורגש לנוכח חילולי השבת המתרבים, ובוודאי מי שזה לא מפריע לו, והוא חש שזה לא כזה נורא, הרי שזו עדות ברורה על נשמתו שצריכה תרופה במהרה (רעיון נפלא ששמעתי מפי הג"ר רפאל כהן, מקים עולה של תורה בצפון, בחג הסוכות האחרון).

העצה הזו נפלאה ומדויקת, וניתן לומר שכמו שזה עובד נפלא במישור של 'בין אדם למקום', כך גם ניתן למדוד את מצב ה'בין אדם לחברו' שלנו. אם כשאנחנו רואים אדם שנעשה לו עוול, אנחנו כואבים, אולי גם עצובים, זהו סימן ואות לכך שנשמתנו בריאה ומתפקדת כראוי, אך אם אנחנו לא מרגישים שום תחושת אמפתיה, ואולי גם מרשים לעצמנו לרקוד על הדם ולשמוח, הרי שזה אות לכך שנשמתנו צריכה רפואה.

אם ביקשת לדעת עד כמה הינך רחוק מן התורה ומאורחותיה הנעלים, הרי שיש לך מדר מצוין לבחון בו עצמך. זה לא חכמה לסיים ש"ס פעמים וגם לא די בזה שלמדת אותו אלא השאלה מה התורה לימדה אותך. מספיק להציץ טיפה בספר הקדוש "תומר דבורה" כדי לראות ולהבין מהי דרגת הרחמים שצריכה להיות לנו אפילו על הפשוט שבישראל.

אז זה נכון כלפי כל אדם, חבר חדר או שכן מהשכונה, אבל זה גם נכון כלפי רה"מ, שמתוקף היותו איש ציבורי, הסיפור שלו מעסיק את כולנו (או לפחות הדים ממנו עוברים לנו ליד האוזן), מה אנחנו חשים – כאב או שמחה לאיד.

אז נכון שאנחנו מסתייגים ממנו וממעשיו. מאד. אבל רגש רחמים חייב להתעורר ולכאוב אצל מי שעדיין בריא בנשמתו. אם בחמישי שעבר התעוררו אצלכם רגשי רחמים, סימן שאתם אנשים טובים, ואם לא, סימן שאתם חולים. כאשר האדם רואה שמתעוררים אצלו רחמים על האחר, זהו אות וסימן לכך שהוא מתחיל לטעום את מידת 'רחום' כמו ש'הוא' רחום.

לא כאן המקום להיכנס מהן דרכי הפעולה והרפואה של הנשמה, ואיך שומרים על בריאותה ויציבותה כראוי. אבל במילה אחת: "תורה". אכן כן, זהו כוחה של תורה, להעצים ולהבריא את הנשמה, שתרגיש טוב באמת, ותדע להגיב נכון לנוכח פעולות לא נעימות בסביבתה.

ומכאן נסגור את המעגל בו פתחנו, ונבין שזו בדיוק הסיבה לכך שאנחנו בני התורה, הכי מזוהים והכי מרגישים בסיפור הזה את הכאב של רה"מ מסיבה כפולה, גם מחמת שאנחנו מזוהים אישית עם המלחמה שלו עם הרשויות הללו, שמנסות לדרוס כל קול של תורה ויהדות בארצנו, וגם מחמת האמפתיה השוררת בתוכנו, אמפתיה המעידה על נשמה בריאה.

כשאנחנו שומעים מבחוץ קולות של ריקוד על הדם, אנשים שבמקום לדעת לכאוב את כאבו של מנהיגם, צוהלים ורוקדים על דמו, מנצלים את מצוקתו ועולבים בו, אנחנו יכולים וצריכים להיות גאים במוסר הגבוה שלנו. אלו שעבורם זה שרה"מ לא הצליח להרכיב ממשלה פעם ראשונה ושניה, זו סיבה לגנח ולהשמיץ, עבורנו בני התורה זו לא סיבה לנתק אותו את הקשרים, אלא הפוך – להמשיך לשמור על המוסריות שלנו, ולא לנצל את ההזדמנות שהיועמ"ש העניק לו 'כתב אישום', כדי לנסות להעניק לו 'נוק'אאוט' לפרצוף. אשרינו!

לכאוב עם הזולת. נתניהו עם הראש"ל הגר"א בקשי דורון

זה נכון כלפי חבר חדר או שכן מהשכונה, אבל זה גם נכון כלפי רה"מ שמתקוף היותו איש ציבור הסיפור שלו מעסיק את כולנו. אז נכון שאנחנו מסתייגים ממנו וממעשיו, אבל רגש רחמים חייב להתעורר ולכאוב אצל מי שעדיין בריא בנשמתו

1.

טור זה עוסק – כהרגלנו מדי חודש בחודשו – במה שמתרחש בעולם הישיבות; לנסות להתעלם מהמצב הפוליטי הסוער בחוץ ולחשוב שבעולם הישיבות לא חשים בתסיסה הציבורית שקיימת לאחרונה, אין זאת אלא תמימות, או אולי היתממות.

מי שקצת מעורה יודע, שבימים אלו בחורים רבים בעולם הישיבות שוברים את הראש – כמעט כמו בתקשורת – בסוגיה החשובה מה יעלה בגורלו של ראש הממשלה, והאם הוא צריך לצאת לנבצרות או שיש לו חוקה דמיונית.

גם בני התורה, וגם כאלו שבאמת שקועים בתלמודם, גם הם שומעים את הרחשי-בש שבוחרין וגם הם חשים שמשוה מוזר קורה פה. רובם גם כאובים על מר גורלו של רה"מ, משתתפים בצערו ומזדהים עם מצוקתו. חשים ממש כמו הם נוסעים בספינה אחת איתו, שבשעה שהיא נמצאת בסכנת טביעה ומחשבת להישבר, הכל מתאחדים בתפלה ובתקווה.

הם יודעים וזוכרים היטב, שאלו אותם בתי משפט שביטלו את חוק טל ורוצים לגייס את בחורי הישיבות. אותם גופים שנותנים יד לרמיסת קדושת השבת והארץ, ונותנים גיבוי לכל צדוע וכל זב שמנסה לשלוח את ידו בתורת משה.

ומכאן ההזדהות הגדולה של רוב ככל הציבור החרדי עם ראש הממשלה בנימין נתניהו, כי הם מבינים שזה לא ביבי האיש, אלא ביבי הרעיון. המלחמה שלו היא המלחמה של כולנו, כדי שנוכל לקבל הופעות נורמליות בעפולה, כדי שנוכל לגרש מחבלים לעזה בלי לבקש אישור מבית המשפט.

כל מי שמוח בקורדקו מבין שזו לא השאלה כן ביבי או לא ביבי, אלא היום זה הוא, ומחר זה אנחנו במיליון שאלות גורליות כמו גיוס, שבת, דמותה היהודית של המדינה, ומה לא.

הכאב הגדול שניכר בציבור נוכח מה שקורה לביבי, הוא משום שרבים מרגישים שמתרחש פה ניסיון הרחה של רה"מ בלי לשאול את הציבור ובלי לקבל את הכרעתו. ומכאן גם מקור היוזמות הרבות העולות וצצות למען הצלחתו ונצחונו של ביבי, אפילו בתוך עולם התורה, כמו זו ששמעתי השבוע: "63 בנגד 63" – מדובר בפרויקט מקורי בו מתארגנים בחורים ללימוד 63 דפי מסכת "ברכות", כדי לבטל את כוחם של 63 דפי ה'כתב אישום' (מי מרים את הכפפה?).

אז נכון שאנחנו מאמינים בני מאמינים בהשגחה פרטית ושהכל לטובה, אבל זה לא סותר שצריך לכאוב עם הזולת את כאבו ולקיים נושא בעול עם חברו... זהו הקו של התורה, זה אחד מקניני התורה, וכך נוהגים בני תורה.

2.

מקובל שאדם שלא חש בטוב וגופו חולה, הולך לרופא, שמעניק לו אבחון מלא על מצבו הבריאותי, ובמקום הצורך גם תרופות מתאימות.

כך גם כשהנפש חולה, הולכים ליועצים ופסיכולוגים לקבל עזרה ותמיכה.

אבל איך האדם יוכל לדעת מה המצב של הנשמה שלו, ואם היא חולה או בריאה?

התשובה פשוטה מאד. כשאנחנו רואים/שומעים שיש ריבוי

כולנו נתניהו

נכון שהכותרת הזאת מטעה לחשוב שכולנו עם ביבי, אבל זאת לא הכוונה. כוונת הכותרת לומר שביום מן הימים כולנו, כמו נתניהו, בסופו של דבר נתבקש לעמוד למשפט ולמסור דין וחשבון על מעשינו. כל צעד ושעל שלנו יעלה לשולחן הדיונים ונצטרך להעניק עליו תשובות ברורות. אם יהיו הרלפות או לא, אי אפשר לדעת, אבל מה שבטוח ומרגיע, זה שברור לגמרי שבית-הדין והסנגורים וראי לא יהיו מוטים לרעה חס ושלום. ולכן, עלינו לזכור, שביום פקודה כולנו נעמוד למשפט על כל נעלם, וממש כמו נתניהו, נצטרך להעניק תשובות על כל שאלה.

אי אפשר להימלט מהמשמעות הפשוטה הראשונית שעולה בראש כשרואים את המילים

"כולנו נתניהו", שאכן כולנו מזדהים עם כאבו, וכאובים את הרדיפה האישית נגדו.

מהו פשר הניסוח בברכה "הישיבה שופטינו כבראשונה, ויועצינו כבתחילה". להשיב את 'שופטינו' זו בהחלט בקשה מובנת ומתאימה, אבל מה נכנסו פה 'יועצינו', יועץ הלא הוא אדם שמייצע לאנשים מה לעשות, מרוע ראו חז"ל לכוך אותו באותה ברכה? ממתי יש קשר בין המושג 'משפט' למושג 'יועץ'? שופט זה מי שמכריע וקובע האם פלוני או אלמוני עבר עבירה אחרת, אבל יועץ זה מי שנותן עצות למלך. השיב המרצה הנודע הרב מרדכי נויגרשל: בימינו הכל מובן, שכן רואים בחוש שישנו קשר הדוק בין שופט ליועץ... יהי רצון שבקרב נוכח לראות בהשבת שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה.

במילים אחרות

